

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

04. februar 2011
mbl (X:\Faglig\MBL\SU\FSRs kommentarer til L84.doc)

FSRs kommentar til L 84 FT 2010/2011 – Forslag til lov om ændring af aktie-avancebeskatningsloven, selskabsskatte- og forskellige andre love

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har gennemgået ovennævnte lovforslag og skal i den forbindelse fremkomme med vores kommentarer, og anmode om svar på en række spørgsmål:

Indeholdelse af kildeskat

Indledningsvist ønsker FSR at advare om, at den foreslåede regel om, at direkte eller indirekte selskabsaktionærer i et mellemholdselskab forpligtes til at betale et beløb svarende til skatteværdien af deres andel af det udloddede beløb til mellemholdingselskabet, vil pålægge både virksomheder og SKAT store administrative byrder.

En væsentlig stigning i de administrative byrder synes uundgåelig fordi driftsselskabet, ofte ikke kender sammensætningen af de ultimative aktionærer, og derfor vil se sig nødsaget til at indeholde udbytteskat, for ikke at stå med risikoen for at blive pålagt ansvar efter kildeskattelovens § 69. Herefter skal de ultimative selskabsaktionærer søge den indeholdte kildeskat tilbage, såfremt det var forkert at indeholde kildeskat. Dette vil give yderligere administrativt besvær hos både virksomhederne og SKAT.

Af Skatteministeriets høringsnotat kan det læses, at det bør være undtagelsen, at der oprettes mellemholdingselskaber. Det er FSRs opfattelse, at denne holdning er årsag til at man rammer mange situationer, som ikke burde rammes, men som blot er resultatet af erhvervsdrivendes behov for at etablere og strukturere deres virksomhed på den mest hensigtsmæssige måde.

Der eksisterer adskillige erhvervmæssige grunde til at bevare eller oprette holdingselskaber til trods for, de skattemæssige konsekvenser, som bl.a. mellemholdingreglen medfører.

FSR har forståelse for at Skatteministeriet og Folketinget har fundet det nødvendigt at indføre mellemholdingreglen for at undgå en omgåelse af reglerne om beskatning af selskabers aktieavance og udbytte.

Da etableringen af holdingselskaber fortsat vil være aktuel ud fra ikke-skatterelaterede årsager, finder FSR det i alle parter interesse at gøre efterlevelsen af mellemholdingreglen så praktisk som overhovedet muligt.

Skatteministerens forslag til ændringer af mellemholdingreglen, herunder kravet om indbetaling i forbindelse med udbytteudlodning, går efter FSRs opfattelse i den forkerte retning.

FSR skal endvidere gentage, at der synes at være væsentlige uafklarede juridiske og regnskabsmæssige problemer i relation til den foreslåede regel. FSR skal derfor opfordre Folketingets Skatteudvalg til at rette henvendelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med henblik på at få en vurdering af de juridiske og regnskabsmæssige problemer, der vil være i relation til selskabslovgivningen.

Til lovforslagets § 1 - Ændringer til aktieavancebeskatningsloven

Nr. 1

Generelle bemærkninger vedrørende mellemholdingreglen

Ved læsning af bemærkningerne til lovforslaget og Skatteministeriets svar på høringskommentarerne forekommer det klart, at mellemholdingreglens egentlige formål er at hindre, at der overhovedet eksisterer strukturer, der omfattes af bestemmelsen. Der henvises til, at strukturernes eneste formål er at gøre det muligt for de bagvedliggende aktionærer at modtage skattefrit udbytte. Det er ikke korrekt, da der som ovenfor anført i mange tilfælde vil være forretningsmæssige årsager bag etablering af holdingselskaber

Eksempelvis er det helt almindeligt, at der etableres holdingselskaber med flere ejere, fordi der ønskes sambeskatning mellem underliggende driftsselskaber. Skatteministeriet bedes an-

give, om det er tilsigtet, at mellemholdingreglen i visse tilfælde modvirker etablering af en koncernopbygning, der gør sambeskatning mulig?

Især mellemholdingreglen kan betyde at aktionærer som tror de ejer en datterselskabsaktie, i realiteten anses for at eje en porteføljeaktie. Sådanne aktionærer vil derfor ikke have selvangivet anskaffelsessum og evt. nettokurstabssaldo for disse aktier ved selvangivelsen for 2010. Når det senere viser sig, at aktionæren eller SKAT konstaterer, at der er tale om en porteføljeaktie, bør der så på dette senere tidspunkt fastsættes en indgangsværdi og nettokurstabssaldo, naturligvis med virkning for indgangen til indkomståret 2010. Skatteministeriet bedes bekræfte at dette er muligt.

I praksis har det vist sig, at det ikke er muligt for enkelt aktionærer at skaffe sig viden om, hvem der er ultimative aktionærer i medaktionærers selskaber. Kan en aktionær få disse oplysninger ved henvendelse til SKAT, således at aktionæren kan selvangive korrekt?

Stk. 3, 1. punkt - Aktionærer omfattet af mellemholdingreglen

Aktionærer omfattet af selskabsskattelovens § 32

Skatteministeriet henviser i svaret til FSRs høringskommentarer til en tidligere udtalelse vedrørende CFC-selskaber. Uanset dette anmodes Skatteministeriet om at give et nyt eksempel på, hvornår selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 32 bliver ramt af mellemholdingreglen?

Et udenlandsk selskab vil alene blive omfattet af selskabsskattelovens § 32, hvis det er under bestemmende indflydelse af et dansk selskab. Efter FSRs opfattelse vil dette føre til, at der altid over et selskab omfattet af selskabsskattelovens § 32 vil være et dansk selskab, der - jf. den teknik, der anvendes i forhold til mellemholdingreglen - skal udpeges som den direkte ejer af aktierne i et underliggende driftsselskab, hvilket må resultere i, at ingen CFC-selskaber, jf. selskabsskattelovens § 32, kan blive ramt af mellemholdingreglen?

Skatteministeriet bedes oplyse, hvordan aktionærer i et mellemholdingselskab kan få oplyst, hvorvidt et udenlandsk medaktionærerselskabs indkomstforhold medfører dansk CFC-beskatning. Da CFC-skattepligten kan indtræde i et indkomstår og være væk igen indkomståret efter, medfører de foreslåede regler i L 84, at aktionærerne i mellemholdingselskabet har

brug for oplysningerne hvert eneste år. Endvidere er det først muligt at fastslå CFC skattepligten efter indkomstårets udløb, hvorimod mellemholdingreglen finder anvender i selve indkomståret, eksempelvis ved afståelse og/eller udbytteudlodninger.

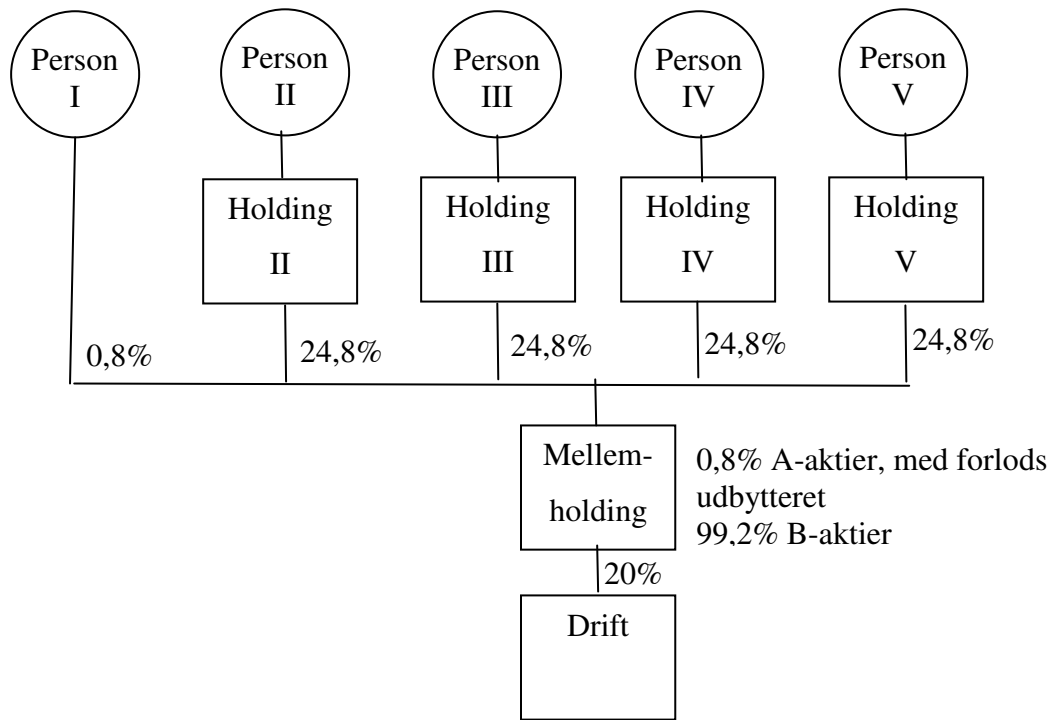
Aktionærer der i hvert led ejer mindst 10% af aktiekapitalen - virkningstidspunkt

Skatteministeriet har i svaret på FSRs høringskommentar bekræftet, at der skal ske beskatning af porteføljeaktionærer i mellemholdingselskabet, når disse efter ændringen i L 84 ikke længere rammes af mellemholdingreglen. Den foreslåede ændring vedrørende porteføljeaktionærer skal først have virkning for indkomstår, der begynder efter lovforslagets vedtagelse. Porteføljeaktionærers udtræden kan dermed komme til at ske i indkomståret 2012, dvs. at aktionærerne skal beskattes, fordi aktierne anses for afstået på et tidspunkt, hvor de har været omfattet af mellemholdingreglen i 2 år.

Porteføljeaktionærerne risikerer dermed, at der er avance på aktierne i et underliggende driftselskab, og at den foreslåede regel derfor udløser beskatning. Det bør oplyses hvordan porteføljeaktionærerne godskrives for denne beskatning i forhold til, at porteføljeaktionæren stadig ejer skattepligtige porteføljeaktier i mellemholdingselskabet?

Aktionærer der er tillagt forlods udbytte

I nedenstående eksempel er der tillagt person I forlods udbytte

Mellemholding anses for et mellemholdingselskab, da ingen af selskaberne Holding II-V ville kunne modtage skattefrit udbytte, hvis de havde ejet aktier direkte i Drift.

Udbytte fra Drift til Mellemholding skal derfor beskattes hos de overliggende selskaber.

Gælder dette også selvom Person I oppebærer det fulde udbytte fra Mellemholding som følge af en vedtægtsbestemt forlods udbytteret? I givet fald vil Holding II-V reelt blive beskattet af et udbytte, de aldrig modtager. Vi anmoder om Skatteministeriets kommentar hertil.

Stk. 3, nr. 3 - Helejede datterselskaber

Den nye regel om, at mellemholdingreglen ikke gælder, når datterselskabet er 100% ejet, udløser også beskatning af de aktionærer, der er omfattet af reglen i dag, og denne beskatning sker først ved overgangen til indkomståret, der påbegyndes efter lovens ikrafttræden. Dette er endnu et eksempel på, at der ikke tages hensyn til, at de nye regler udløser beskatning som de pågældende skattesubjekter er uden indflydelse på.

Under hensyn til at der er tale om reparation af kompliceret lovgivning skal FSR opfordre til at ministeriet finder en mere rimelig løsning herpå.

Vi anmoder endvidere om at det bekræftes, at aktiebesiddelser via andre koncernselskaber (selskaber, hvori mellemholdingselskabet har bestemmende indflydelse) kan medregnes, når det skal afgøres, om mellemholdingselskabet ejer den fulde kapital i datterselskabet?

I den foreslåede nr. 3 bør følgende formulering: ”og hvor udbytter fra datterselskabet ved direkte ejerskab ikke ville skulle nedsættes eller frafalde” ændres til ”og hvor skat af udbytter ved direkte ejerskab osv.”

Nr. 2

Stk. 5 - Personlige aktionærer og mellemholdingreglen

Det foreslås i aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 5 indsat en regel, hvorefter personers aktiebesiddelse i visse tilfælde skal medregnes, når det skal vurderes om mere end 50% af kapitalen i mellemholdingselskabet ejes af aktionærer, der ikke kan modtage udbytte skattefrit direkte fra driftsselskabet.

Reglen gælder, når der eksisterer udbyttepræferenceaktier. Skatteministeriet bedes uddybe, hvornår der er tale om en udbyttepræferenceaktie. Vil der f.eks. være tale om en udbyttepræferenceaktie, hvis udbytte uddeles efter ejerforholdet, men selskabsaktionæren har fortrinsret ved likvidationsudlodninger?

I den foreslåede aktieavancebeskatningslovs § 4 A, stk. 5 henvises der i nr. 1 til aktionærer med bestemmende indflydelse efter ligningslovens § 16 H, stk. 6, mens der i nr. 2 henvises til nærstående til personer omfattet af ligningslovens § 16 H. Den sidstnævnte situation synes umiddelbart omfattet af henvisningen i nr. 1, idet ligningslovens § 16 H også forudsætter, at nærtståendes aktiebesiddelser skal medregnes. FSR hører gerne om ministeriet mener at der er en realitetsforskel mellem de to bestemmelser eller om nr. 1 og 2 kan slås sammen?

De foreslåede regler i aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 5, nr. 3) og 4), hvor der i begge tilfælde henvises til ligningslovens § 16 H, stk. 6, synes unødvendige. Hvis en personaktionær eller vedkommendes nærtstående i relation til nr. 3) har bestemmende indflydelse i et selskab, som eksempelvis ejer 50% af kapitalen i et mellemholdingselskab, samtidig med, at personen ejer et andet selskab, som også har en (mindre) kapitalandel i mellemholdingselskabet, så er

det typisk udtryk for en "teknikalitet", der kunne udlignes ved en fusion. En sådan "tilfældighed" synes det ikke relevant at ramme.

I relation til nr. 4) synes det forkert, at fondes besiddelser skal kunne have betydning, når der henses til, at fonde alene anerkendes skattemæssigt, når formuen er helt udskilt fra stifteren - når fonden således anerkendes som et selvstændigt og uafhængigt skattesubjekt, er det reelt en underkendelse af fondens selvstændighed, at medregne fondens aktiebesiddelser ved opgørelsen efter 50%-reglen i mellemholdingreglen.

Stk. 6 - Indbetaling af kildeskat

Skatteministeriet foreslår, at de direkte eller indirekte selskabsaktionærer i mellemholdsselskabet forpligtes til, at betale et beløb svarende til skatteværdien af deres andel af det udloddede beløb til mellemholdingselskabet. Vi skal opfordre til at formuleringen rent sprogligt gøres lettere forståelig ved at ordene "skatteværdien af" erstattes af "den kildeskat der påhviler."

FSR har i høringsudkastet frarådet gennemførelsen af en sådan regel, idet der både ses at være praktiske og juridiske problemer med gennemførelsen heraf. FSR har endvidere opfordret Skatteministeriet til at redegøre nærmere for bestemmelsens overensstemmelse med selskabslovgivningen inden en sådan bestemmelse vedtages.

Skatteministeriet har ikke fulgt FSRs opfordring, og FSR finder derfor anledning til at gentage kritikken af den foreslåede bestemmelse.

FSR er uenig med Skatteministeriet i, at den foreslåede bestemmelse i princippet svarer til reglerne om kompensation for underskudsudnyttelse i sambeskatningsreglerne jf. selskabsskattelovens §§ 31-31C. Der er den helt afgørende forskel, at aktionærerne under mellemholdingreglen ikke er koncernforbundne selskaber, hvilket er tilfældet under sambeskatningsreglerne.

FSR finder det uhensigtsmæssigt, at dansk skattelovgivning kan skabe en formueforpligtelse mellem to uafhængige parter ved en beslutning om udlodning af udbytte, som den indirekte aktionær i mange tilfælde ikke har mulighed for at påvirke. Dette kan på ingen måde sammenlignes med de eksisterende sambeskatningsregler.

FSR skal anmode om Skatteministeriets kommentar hertil.

FSR skal herudover påpege at med den nye formulering af aktieavancebeskatningslovens § 4 A, stk. 3, vil CFC-selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 32 eller ligningslovens § 16 H blive omfattet af mellemholdingreglen. Skatteministeriet bedes redegøre for, hvorvidt danske regler kan forpligte et udenlandsk selskab til at indbetale penge til et dansk mellemholdingselskab for at udligne den kildeskat, som et underliggende dansk selskab har indeholdt i forbindelse med udlodning til mellemholdingselskabet?

I sambeskatningsreglerne er der givet mulighed for, at et selskab i en koncern kan foretage refusionsbetalingen vedrørende skattemæssige underskud på vegne af et udenlandsk koncernselskab, hvilket kan være aktuelt, hvis betalingen udløser skattemæssige konsekvenser efter udenlandske regler. Der bør indføres en tilsvarende mulighed i relation til den pligt til indbetaling af kildeskat til mellemholdingselskabet, der søges indført med dette lovforslag.

Er Skatteministeriet enig i, at mellemholdingselskabet, med mindre der er tale om en koncernfordring, har tabsfradrag efter kursgevinstloven, hvis mellemholdingselskabet må konstatere, at beløb til dækning af kildeskat betalt af et underliggende datterselskab ikke kan inddrives? Er Skatteministeriet endvidere enig i, at dette fradrag ikke kan karakteriseres som et "fradrag for udbytte" efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1 nr. 2, 3. pkt.?

Hvis mellemholdingselskabet ikke optager en fordring på aktionærerne vedrørende kildeskatten, er der så sket en maskeret (skattefri) udlodning, og vil denne reelle skævdeling blandt aktionærerne i givet fald have skattemæssige konsekvenser?

Diverse kommentarer vedrørende mellemholdingreglen

Skatteministeren bedes oplyse, om det forhold, at de ultimative danske selskabsaktionærer i henhold til mellemholdingreglen anses for at eje aktierne i et selskab ("driftsselskabet"), der ejes indirekte via et mellemholdingselskab, i andre sammenhænge har betydning for, hvem der anses for at være aktionærer i driftsselskabet, herunder fx i relation til ligningslovens § 15, stk. 7? I relation til ligningslovens § 15, stk. 7 kan der til illustration af problemstillingen henvises til strukturen i SKM 2010.203.DEP, hvor MH 2 ejer 24% af aktierne i MH 1. I relation til ligningslovens § 15, stk. 7 anses MH 2 for at være ejer af disse 24% af aktierne i MH 1, men da MH 2 er omfattet af mellemholdingreglen anses de ultimative selskabsaktionærer i MH 2 i relation til aktieavancebeskatningsloven for at eje disse 24% af aktierne i MH1.

FSR skal opfordre Skatteministeriet til at overveje indførelsen af en undtagelse til mellemholdingreglen, således at igangværende generationsskifter ikke bliver ramt af reglen. Som skatteministeren selv foreslår vedrørende "udbyttepræference-aktier" kunne en mulighed være, at der ved afgørelsen af, om der kan modtages skattefrie udbytter, medregnes aktiebesiddelser i selskaber ejet af nærtbeslægtede. Herved kan en situation, hvor eksempelvis en far har påbegyndt et generationsskifte til børnene, men hvor børnene endnu ikke har akkumuleret kapital nok til, at deres selskab har kunnet anskaffe en aktiepost, der også indirekte kvalificerer til skattefrit udbytte, holdes uden for reglen.

Der er således tale om et "overgangsfænomen" i forbindelse med at aktiekapitalen går over på yngre hænder, hvilket ikke er udtryk for en ikke-forretningsmæssig selskabsstruktur. Generationsskifte af virksomheder bør efter FSRs opfattelse ikke pålægges flere byrder end højst nødvendigt, hverken af økonomisk eller administrativ art. FSR skal bede om Skatteministeriets bemærkninger hertil.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at en omstrukturering med selskabsretlig og skattemæssig virkning f.eks. den 1. januar 2011, der medfører, at aktionærene ikke kan modtage skattefrie udbytter fra et underliggende datterselskab, ikke medfører, at aktionærene bliver ramt af mellemholdingreglen, når der foretages endnu en omstrukturering pr. den samme selskabsretlige og skattemæssige omstrukturingsdato, som bringer aktionærene ud af mellemholdingreglen. Det bedes således bekræftet at den skattemæssige tilbagevirkende kraft også accepteres i relation til mellemholdingreglen?

Skatteministeriet bedes også bekræfte, at når en aktionær skal anses for at eje aktier i et indirekte ejet selskab som følge af mellemholdingreglen, har aktionæren ret til skattemæssig succession vedrørende disse aktier, hvis de udskilles i forbindelse med en skattefri omstrukturering med mindre der sker statusskifte som følge af omstruktureringen.

Hvor mellemholdingreglen finder anvendelse, dvs. når mere end 50% af kapitalen i mellemholdingselskabet ejes af selskabsaktionærer, der ikke kan modtage skattefrit udbytte direkte fra et underliggende datterselskab, kan mellemholdingreglen som yderligere konsekvens betyde, at ændringer i om man er omfattet af reglen eller ej kan udløse underskudsbegrænsning i det underliggende datterselskab som følge af ejerskiftereglen i ligningslovens § 15, stk. 7. Da det ikke er sådanne situationer, reglen i ligningslovens § 15, stk. 7, skal værne mod, bør

der i lovgivningen indføres en undtagelse, sådan at underskud ikke kan blive begrænset som følge af mellemholdingreglen.

I TfS 2009.670 fastslog Landsskatteretten at territorialprincippet ikke skal anvendes, når der opgøres indkomst efter skyggesambeskatningsreglerne. Er Skatteministeriet enig i, at baggrunden for denne afgørelse også må betyde, at mellemholdingreglen - der ikke var gældende den gang skyggesambeskatningsreglerne blev indført - ikke skal lægges til grund ved opgørelse af indkomst under skyggesambeskatning?

Nr. 3

Mellemholdingregel og koncernselskabsaktier

I lovforslagets § 1, nr. 3, foretages en tilpasning af de omfattede aktionærer på samme måde, som det er foreslået vedrørende datterselskabsaktier. Det medfører, at koncernselskabsaktier skal anses for ejet af mellemholdingselskabets aktionærer, når disse ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det underliggende selskab i ethvert led mellem aktionæren og mellemholdingselskabet.

Skatteministeriet bedes give eksempler på, hvornår denne regel er aktuel uden at der er tale om datterselskabsaktier.

Nr. 4

§ 5 A – Aktietabsfradrag

Skatteministeren foreslår at der indsættes en ny § 5 A i aktieavancebeskatningsloven, hvoraf følger, at tab på aktier kun kan fradrages i det omfang tabet overstiger summen af modtagne udbytter af de pågældende aktier, som den skattepligtige i ejertiden har været fritaget for at medregne ved indkomstopgørelsen.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at når en aktie har skiftet status efter aktieavancebeskatningslovens § 33 A, så er det "nye aktier" med den konsekvens i forhold til den foreslåede § 5 A, at det alene er udbytter, der er modtaget efter det seneste statusskifte, der skal reducere et aktietab. FSR henviser i den forbindelse til Skatteministeriets bemærkninger til det foreslåede

tabsfradrag vedrørende datterselskabsaktier, hvor ministeriet selv anfører, at tabsfradraget fortages ved statusskifte, fordi statusskiftet udgør en afståelse.

FSR henviser endvidere til, at situationen må være det samme som i relation til den foreslåede regel om tab på datterselskabsaktier. Her anføres det, at hvis der sker statusskifte efter aktieavancebeskatningslovens § 33 A, da bortfalder tabet, fordi statusskiftet sidestilles med en afståelse og genanskaffelse.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at et kontantvederlag ved en skattefri fusion, der efter den foreslåede regel i fusionsskatteovens § 9, skal behandles som udbytte, ikke får betydning for et eventuelt fremtidigt aktietab på aktierne i det modtagende selskab.

Er ministeriet enig i, at der i den foreslåede § 5 A, stk. 3, bør tilføjes, at det kun er tilskud og udbytte på præferenceaktier, der tilflyder et selskab, som den skattepligtige efter aktieavancebeskatningslovens § 17 har datterselskabsaktier i, der skal medregnes til det udbytte, der reducerer et aktietab efter bestemmelsens stk. 1?

Skatteministeriet bedes bekræfte, at det i det hele taget kun er udbytter og tilskud, som er skattefrie - i et eller andet omfang - der kan føre til reduktion af aktietab. Er der betalt skat af udbyttet eller tilskuddet, reduceres et eventuelt fremtidigt aktietab således ikke.

I en forbindelse bedes Skatteministeriet give et eksempel på et skattefrit tilskud, der skal reducere et aktietab for en fysisk person, som følge af, at tilskuddet er ydet mellem selskaber, som personen har bestemmende indflydelse over, jf. sidste punktum i den foreslåede § 5 A, stk. 3.

Endvidere bedes ministeriet bekræfte, at hvis en person får sit selskab til at yde et tilskud til et andet selskab ejet af samme person, og denne transaktion udløser en beskatning af personen, fordi tilskuddet anses for at have passeret personens økonomi, da skal tilskuddet ikke reducere personens eventuelle aktietab på aktierne i det tilskudsydende selskab, jf. den foreslåede § 5 A, stk. 3, sidste pkt.

Nr. 8**§ 28 – Kreditaktier**

Er Skatteministeriet enig i, at de fordringer på selskabsdeltagerne, som et selskab måtte have, når der efter de nye regler i selskabsloven er foretaget kapitalforhøjelse uden fuld indbetaling af kapitalen, kan medregnes til selskabets egenkapital, når det f.eks. skal afgøres om reglen om tynd kapitalisering, jf. selskabsskattelovens § 11 er opfyldt?

Skatteministeriet har i svar til FSRs høringskommentarer oplyst, at der tidligst skal ske forrentning af fordringen, når selskabet indkalder kapitalen. Vi foreslår, at dette skrives ind i den foreslåede § 28 A, sådan at eventuelle ligningssager herom undgås.

Det bør samtidig præciseres, at det af hensyn til aktionærernes ligestilling vil være muligt at aftale en tidligere forrentning.

Nr. 10**§ 33 A, stk. 5 – Tab på datterselskabsaktier**

Tab realiseret på porteføljeaktier, som tidligere var datterselskabsaktier, jf. den foreslåede § 33 A, stk. 5, skal ifølge ikrafttrædelsesbestemmelsen angives på selvangivelsen. Bliver der i lyset af, at det er et særligt kildeartsbegrænset tab oprettet en særlig rubrik på selvangivelsen?

Kan selskaber, der har afsluttet og selvangivet indkomståret 2010, når lovforslaget vedtages, selvangive tab omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 33 A, stk. 5, for indkomståret 2011?

Hvis der oprettes en rubrik på selvangivelsen, hvor tab efter § 33 A, stk. 5, skal indføres, kan der ved samme lejlighed indføres mulighed for at angive, om aktierne er afstået i 2010 eller 2011. Det vil spare både det offentlige og selskaberne for det administrative besvær med at søge om genoptagelse af en skatteansættelse.

Nr. 13**§ 39 og § 39 A – Fraflytterskat på aktier**

Ifølge § 38 skal det betragtes som en afståelse i tilfælde hvor en aktionær ophører med at være skattepligtig til Danmark af andre grunde end aktionærens død. Endvidere er der tale om en afståelse såfremt aktionæren bliver hjemmehørende uden for Danmark ifølge en DBO.

Hvordan skal begrebet "flytter" i den foreslåede § 39, stk. 3, fortolkes når aktionæren flytter videre fra et land omfattet af den nordiske bistandsoverenskomst eller EU direktivet nævnt i 1. punkt til et andet land, der ikke er omfattet overenskomsten eller direktivet og hvilke kriterier vil være afgørende?

Til lovforslagets § 3 – Ændringer til fondsbeskatningsloven**Nr. 1***§ 3, stk. 3 – Mulighed for at anvende realisationsprincippet*

Skatteministeriet foreslår en ændring af fondsbeskatningslovens § 3, stk. 3 vedrørende muligheden for at anvende realisationsprincippet for opgørelse af gevinst og tab på porteføljeaktier for fonde omfattet af fondsbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 4.

I stk. 3 fastsættes endvidere visse undtagelser til udgangspunktet om, at de omhandlede fonde har mulighed for at anvende realisationsprincippet. Dette gælder eksempelvis for visse investeringsforeningsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 20 og § 20A.

Netop til undtagelsen vedrørende investeringsforeningsbeviser oplyser Skatteministeriet i bemærkningerne, at *undtagelsen* indebærer at fondene i vidt omfang undergives samme regler som selskaber.

Efter FSRs opfattelse er det ikke en undtagelse, at de omhandlede fonde skal beskattes efter de almindelige regler, der gælder for selskaber. Dette er derimod hovedreglen, der følger udtrykkeligt af fondsbeskatningslovens § 3, stk. 1.

Bemærkningerne kan derfor efter FSRs opfattelse generelt give anledning til misforståelser i forhold til, hvilke regler, der gælder for de omhandlede fonde.

Skatteministeriet bedes derfor bekræfte, at § 3, stk. 1 stadig skal fortolkes således, at de i § 1, stk. 1, nr. 1, 2 og 4 nævnte fonde og foreninger skal opgøre den skattepligtige indkomst efter de almindelige regler gældende for selskaber, og at muligheden for at vælge principperne i § 3, stk. 3 kræver et positivt tilvalg for fonde omfattet af fondsbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 4.

I den foreslåede § 3, stk. 3, 3. pkt. angives, at realisationsprincippet ikke kan anvendes på "børsnoterede" aktier, hvis lagerprincippet er tidligere er anvendt. Senere - i 5. pkt. - angives det, at realisationsprincippet ikke kan anvendes på "unoterede " aktier, hvis lagerprincippet tidligere er anvendt. Kunne disse to betingelser ikke med fordel samles i én, selvom "aktiegrupperne" stadig behandles separat eller består der en forskel - hvis det er tilfældet, bedes Skatteministeriet uddybe forskellen.

Er det nødvendigt at henvise til skat af "udbytte af aktier, renter eller royalty"? Tilfælde, hvor fonden f.eks. har måttet betale kildeskat af tjenesteydelser m.v., bør også være omfattet af den foreslåede regel. FSR foreslår derfor, at der blot henvises til tilfælde, hvor der er betalt skat til udlandet.

Skatteministeriet har i bilag 6 til L 84 udtalt, at uddelingskravet er relateret til den skattepligtige indkomst, og en skattepligtig aktieavance er avancen efter fradrag af omkostninger ved transaktionen, herunder f.eks. en eventuel aktieafgift. Flere afgørelser har i de seneste år reduceret retten til at fradrage omkostninger henholdsvis tillægge dem til anskaffelsessummen. Ministeriet bedes derfor bekræfte, at uddelingskravet er opfyldt, også selvom fonden ikke uddeler et beløb svarende til de afholdte ikke-fradragsberettigede omkostninger.

Generelt anmodes Skatteministeriet bekræfte, at udgifter, som ikke er fradragsberettigede "medregnes" som tilladt indkomstanvendelse.

Til lovforslagets § 4 – Ændringer til fusionsskatteloven

Nr. 1

§ 9, stk. 2 – Kontantvederlag

Efter det foreslåede nye punktum i fusionsskattelovens § 9, skal kontantvederlag beskattes som udbytte, når det ville være omfattet af den nye formulering af ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1, dvs. er en likvidationsudlodning i opløsningsåret. Som også nævnt i de offentliggjorte sager, har en fusion aldrig kunnet ligestilles med en likvidation, og begrebsmæssigt kan et kontantvederlag derfor ikke fortolkes som en likvidationsudlodning. Hvis et kontantvederlag skal behandles som en likvidationsudlodning bør denne omkvalifikation fremgå af loven. Tilsvarende "begrebsforvirring" følger af de øvrige forslag til tilføjelse i reglerne i fusions-skatteloven, f.eks. § 15, hvor annullation af datterselskabsaktier i forbindelse med en fusion kaldes en "*udlodning*".

Ministeriet nævner i bilag 6, at der vil komme en tilføjelse til de foreslåede regler i fusions-skatteloven, sådan at de ikke gælder kontantvederlag/likvidationsudlodninger til aktionærer i EU-lande. Ministeriet bedes bekræfte, at denne undtagelse også vil gælde aktionærer i DBO-lande, da der efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne typisk også følger et forbud mod diskrimination.

I relation til den foreslåede fusionsskattelovs § 9, stk. 2, 2. pkt. bedes Skatteministeriet bekræfte, at de enkelte selskabsdeltagere skal vurderes særskilt. Dvs. at selvom én selskabsdeltager er omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 3, nr. 1, og derfor skal behandle kontantvederlag som udbytte, så vil kontantvederlag til de øvrige selskabsdeltagere, som ikke omfattes af fusionsskattelovens § 16 A, stk. 3, nr. 1, fortsat skulle behandles som aktieavance?

Nr. 2

§ 10, stk. 2 – Omvendt lodret fusion

I fusionsskattelovens § 10 foreslås et nyt stk. 2 indsat, hvorefter fortjeneste og tab på egne aktier kan beskattes i forbindelse med omvendt lodret fusion. Det angives i bemærkningerne, at ændringen tager sigte på at beskatningen af porteføljeaktier ikke kan omgås ved at anvende reglerne om skattefri fusion og reglerne om beskatning af egne aktier.

Efter FSRs opfattelse synes det at være en noget overdreven metode til at imødegå de få tilfælde, hvor det kan tænkes, at omkostninger m.v. i forbindelse med en fusion er mere attraktive at afholde end at betale skat af porteføljeaktier. Set i forhold til at det i hovedsagen er

forretningsmæssigt begrundede omstruktureringer, der rammes, foreslår FSR, at det foreslåede stk. 2 falder bort.

Skatteministeriet har i høringsnotatet vedr. FSRs høringssvar til de nye elementer til L84 (bilag 6) uddybet, at såfremt et indskydende selskab i en fusion ejer mindre end 10% af det modtagende selskab (omvendt lodret fusion) skal der ske en beskatning i tilfælde, hvor aktierne enten bliver til egne aktier eller annulleres.

Ifølge ministeriet findes der hjemmel til beskatning i aktieavancebeskatningslovens § 9 og § 33 A.

FSR er opmærksom på, at der i fusionsskattedirektivet art. 7 findes en hjemmel til at beskatte annullering af aktier i tilfælde af en lodret fusion, hvor det modtagende selskab ejer mindre end 10% af det indskydende selskab. FSR kan dog ikke se, at der tilsvarende findes hjemmel til at beskatte i tilfælde af en omvendt lodret fusion.

FSR skal anmode ministeriet om at redegøre for, hvorledes den foreslåede regel er i overensstemmelse med fusionsskattedirektivets regler, eksempelvis i tilfælde hvor et dansk indskydende selskab fusionerer med et EU selskab, hvori det danske selskab ejer mindre end 5% af aktiekapitalen.

Såfremt der er hjemmel i direktivet til den foreslåede regel skal FSR endvidere anføre at funktionen af den foreslåede § 10, stk. 2 i fusionsskatteloven, må være, at der indføres en undtagelse til den succession, der ellers følger af fusionsskattelovens § 8. Det bør derfor overvejes, om bestemmelsen ikke mere naturligt hører til i fusionsskattelovens § 8.

Skatteministeriet har som nævnt i bilag 6 redegjort for forskellen mellem den foreslåede bestemmelse i fusionsskattelovens 10, stk. 2 og statusskiftereglen i aktieavancebeskatningslovens § 33 A. I en situation, hvor f.eks. et moderselskab i forbindelse med en lodret fusion med sit datterselskab modtager aktier i sig selv (altså bestod der inden fusionen en crossholding), da afhænger beskatningshjemlen af, om disse aktier annulleres eller ej. I bilaget angives det således, at hvis aktierne annulleres følger beskatningen af aktieavancebeskatningslovens § 9. Det må da som før nævnt være den foreslåede § 10, stk. 2, der ophæver den skattemæssige succession, der følger af fusionsskattelovens § 8, og dermed gør beskatning efter aktieavance-

beskatningslovens § 9 mulig? Men er det det indskydende eller det modtagende selskab, der skal beskattes?

I bilaget angives også, at hvis de aktier, der overtages fra datterselskabet ikke annulleres, men bliver til moderselskabets egne aktier, da udløses beskatningen, jf. aktieavancebeskatningslovens § 33 A, stk. 2, nr. 2. Hvis aktierne ikke annulleres, da synes situationen ikke omfattet af den foreslåede § 10, stk. 2 i fusionsskatteoven, og dermed gælder der fortsat skattemæssig succession. Da aktieavancebeskatningslovens § 33 A omhandler skift af skattemæssig status på vederlagsaktierne og ikke på aktier, der modtages fra det indskydende selskab, synes der skabt en regelkonflikt. FSR hører gerne ministeriets kommentarer hertil.

Nr. 5

§ 15, stk. 4 – annullering af datterselskabsaktier ved lodret fusion

I den foreslåede ændring til § 15, stk. 4, mangler ordene "beskatningen af" i første punktum (".... som udbytte, når beskatningen af dette ikke skal frafalde...")

Nr. 9

§ 15c, stk. 1, 8. pkt. - Skattefri tilførsel af aktiver

FSR gjorde under høringen til lovudkastet Skatteministeriet opmærksom på, at fusionsskatteovens § 15 c, stk. 1, efter FSRs opfattelse er i strid med den frie ret til etablering i lande, der er medlem af EU eller EØS.

Det er således FSRs opfattelse at selskaber, der er hjemmehørende i lande, der er medlem af EØS, ikke kan afskæres fra muligheden for at benytte fusionsskatteovens regler om skattefri tilførsel af aktiver. Dette følger af, at EØS aftalen, ligesom Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, indeholder et forbud mod diskrimination i forbindelse med etablering af en virksomhed i andre EU og EØS lande (der henvises til høringsskemaet (bilag 1 til L 84) for en uddybende gennemgang).

Grundet Skatteministeriets svar, at EØS lande ikke kan påberåbe sig fusionsdirektivet, finder FSR grund til igen at påpege, at lovforslaget (og de eksisterende regler) findes at være i strid med EØS aftalen og Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

FSR er dermed enig med Skatteministeriet i, at fusionsdirektivet ikke umiddelbart finder anvendelse. Det er dog FSRs opfattelse af EØS traktaten og TEUF finder anvendelse, herunder forbuddet mod diskrimination.

Idet danske regler i fusionsskatteloven muliggør en skattefri tilførsel af aktiver fra ét dansk selskab til et andet dansk selskab, må det anses for diskriminerende, at samme vilkår ikke finder anvendelse ved eksempelvis en tilførsel af aktiver fra et norsk selskab til et dansk selskab.

FSR finder ligeledes, at en sådan diskrimination ikke kan retfærdiggøres ud fra tvingende almene hensyn.

Grundet det danske territorialprincip og danske regler om exitbeskatning vil muligheden for at gennemføre skattefrie tilførsler af aktiver efter reglerne i fusionsskatteloven, hvor ét af de deltagende selskaber er beliggende i et EØS land, sjældent være relevant i tilfælde, hvor det danske selskab er det indskydende selskab. Dette indebærer nemlig, at gevinst på aktiver og passiver enten i forvejen vil være undtaget dansk beskatning som følge af territorialprincippet, eller vil være omfattet af fusionsskattelovens § 15d, stk. 2, der medfører beskatning af gevinst og tab på aktiver og passiver, der forlader dansk beskatning.

Kun hvor det danske selskab er det modtagende selskab, vil reglerne være fordelagtige, og i disse tilfælde er selskabet undergivet en pligt til at indsende selvangivelse, og de danske skattemyndigheder har derved adgang til alle relevante oplysninger.

Øvrige kommentarer til fusionsskatteloven

Ifølge § 6, stk. 1 og 2 bemyndiges skatteministeren til at fastsætte særlige regler om hvilke oplysninger, der skal gives til SKAT i forbindelse med en skattefri fusion. Denne bemyndigelse er i dag ikke anvendt af skatteministeren, og der findes som følge heraf ikke særlige krav om indsendelse af oplysninger i forbindelse med skattefrie omstruktureringer.

I stk. 3 er det bestemt at oplysninger, der skal indsendes efter stk. 1 og 2 skal indsendes inden 1 måned efter vedtagelsesdagen for fusionen.

Det er FSR opfattelse, at bestemmelsen i stk. 3 kan give anledning til misforståelser om hvorvidt der skal indsendes dokumenter til SKAT i forbindelse med en skattefri omstrukturering. FSR skal derfor opfordre til at stk. 3 ophæves indtil en eventuel udnyttelse af bemyndigelsen i stk. 1 og 2.

En ophævelse vil bevirke, at der ikke findes regler i fusionsskatteloven, der ikke har en aktuel betydning, og en ophævelse vil derfor medføre en forenkling af regelsættet.

I bilag 6 har Skatteministeriet svaret FSR, at holdingkrav fra en forudgående spaltning ikke ved en efterfølgende fusion overgår til det modtagende selskabs aktier i et andet datterselskab. Skatteministeriet bedes i den forbindelse også bekræfte, at holdingkravet heller ikke overføres til aktierne i det modtagende selskab.

I forlængelse af Skatteministeriets svar til Danske Advokater i bilag 6, vil FSR gerne bede om en uddybning af, hvornår et selskab anses for at have reel beføjelse til at disponere over beløb, der modtages som udbytte.

I bilag 6 har Skatteministeriet anført, at når en transparent enhed har bestemmende indflydelse, skal de enkelte deltagere anses for at have del i denne. Er det Skatteministeriets opfattelse, at en deltager i et limited partnership med en ejerandel på 2 % skal behandles som havende bestemmende indflydelse blot fordi partnership'et samlet set har bestemmende indflydelse?

Lovforslagets § 7 – Ændringer til ligningsloven

Nr. 1 - Underskudbegrænsning

Skatteministeriet foreslår at det præciseres, at debitor ikke underskudsbegrænses, i tilfælde hvor gældsfrigørelsen udgør skattefrit udbytte eller et skattefrit tilskud. Efter forslaget formuleres bestemmelsen således:

”Nedsættelsesbeløbet formindskes med den del af skyldnerens indkomst, der hidrører fra den pågældendes frigørelse for gældsforpligtelser, », herunder frigørelse for gældsforpligtelser,

der udgør skattefrit udbytte efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller skattefrit tilskud efter selskabsskattelovens § 31 D«.

FSR skal anmode Skatteministeriet om at bekræfte, at præciseringen ikke er et udtryk for en ændring af reglen og praksis, men at præciseringen udelukkende har til formål at gøre samspillet mellem reglerne mere tydeligt.

FSR skal dog opfordre til at bestemmelsen omformuleres. Første del af sætningen i § 15, stk. 2, 2 punkt er nødvendig idet gældseftergivelsen kun er skattefri for debitor i det omfang, gælden ikke nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen. Den del af fordringen, der eftergives og som ligger under værdien for kreditor skal indgå i den skattepligtige indkomst, hvorfor det er nødvendigt at sikre, at fremførte underskud ikke også begrænses. Henvisningen til skyldnerens indkomst, må derfor forstås som den skattepligtige indkomst for at sætningen giver mening.

Hverken skattefrie udbytter eller skattefrie tilskud indgår i debtors skattepligtige indkomst, jf. ordet skattefrie, hvorfor formuleringen ”herunder” ikke synes gøre reglen lettere at forstå.

FSR skal derfor opfordre til at ændringen omformuleres således, at det direkte fremgår at nedsettelsesbeløbet formindskes med den del af gældseftergivelsen, der udgør skattefrit udbytte og skattefrit tilskud.

Sammenhæng med § 5, stk. 9

Ligningslovens § 5, stk. 9 indeholder en regel, der begrænser fradragsretten for renter i forbindelse med en gældseftergivelse. Reglen begrænser fradragsretten for renter med et beløb svarende til forholdet mellem gældens størrelse før og efter gældseftergivelsen. Formålet med reglen er, at debitor ikke skal kunne fratække renter på gæld, som debitor ikke er i stand til at betale, og hvor gældens hovedstol derfor eftergives helt eller delvist.

I tilfælde hvor debitor er i stand til at betale gælden (dvs. hvor gælden er kurs pari værdi), men hvor gælden helt eller delvist eftergives ved, at kreditor yder debitor et skattefrit tilskud finder § 5, stk. 9 tilsvarende anvendelse til trods for, at en sådan situation vil falde uden for formålet med reglen.

Debitor vil i disse situationer være i stand til at betale gælden og det synes derfor urimeligt at debitors fradragret skal kunne begrænses. Kreditor er også i disse situationer blevet beskattet af renteindtægten.

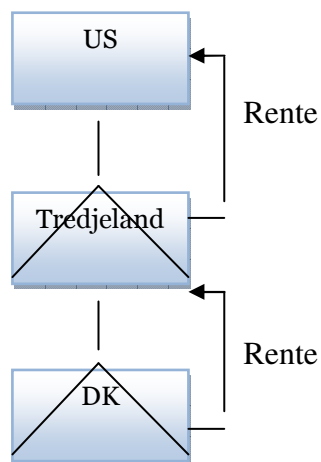
FSR skal derfor opfordre Skatteministeriet til, at § 5, stk. 9 ændres således, at anvendelsen kun finder anvendelse inden for formålet, dvs. i tilfælde hvor debitor ikke er i stand til at betale gælden.

Samtidigt bør den urimelighed fjernes, at reglen også rammer rent koncerninterne gældseftergivelser. Hvis et moderselskab eksempelvis eftergiver et lån til et datterselskab, indebærer reglen, at datterselskabet ikke har fradrag for renter på lånet, mens moderselskabet desuagtet beskattes af renteindtægter, man aldrig realiserer eller modtager. Der bør være samme symmetri for så vidt angår behandling af renterne, som på behandlingen af selve gældseftergivelsen, således at der ikke er fradrag for gældseftergivelsen for det långivende selskab, og ingen skattepligt for skyldnerselskabet, og at der ikke er skattepligt for långiver af renterne, og ikke fradrag for låntager.

Lovforslagets § 8 – Ændringer til selskabsskatteloven

Nr. 2

§ 2A – Hybride selskaber

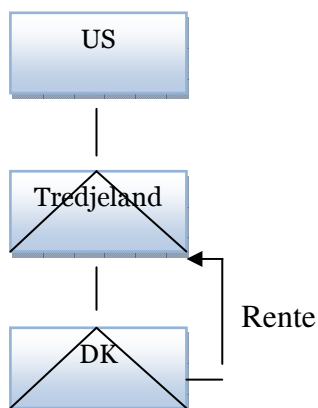

Eksempel 1:

- Tredjeland er hjemmehørende i et ikke EU/DBO-land.
- US har tjekket boksen på DK og på tredjelandet.
- US er retmæssig ejer af rentebetalingen

Skatteministeriet bedes bekræfte følgende punkter, herunder lovhenviisningerne:

- at Tredjelandet skal anses for transparent efter danske regler, jf. SEL § 2 A, stk. 3.
- at DK skal anses for transparent, jf. SEL § 2 a, stk. 1, og dermed udgør et fast driftssted af US.
- at DK ikke har fradragsret for renter/royalties, fordi DK skattemæssigt behandles som et fast driftssted af US, som anses for retmæssige ejer af renten. US er derfor også kreditor på DK's lån, og efter dansk praksis anses der derfor ikke at være tale om gæld. Der er således ikke brug for den foreslåede regel.
- at der ikke er kildeskat på DK's rentebetaling, jf. SEL § 2, stk. 1, litra d, fordi der er tale om en skattefri intern overførsel mellem et fast driftssted (DK) og dets hovedkvarter (US).

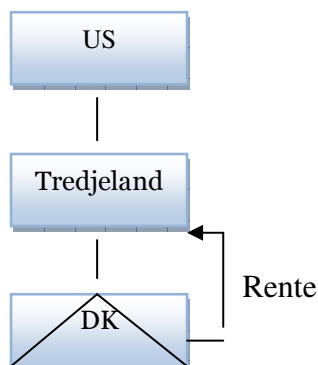

Eksempel 2:

- Tredjeland er hjemmehørende i et ikke EU/DBO-land.
- US har tjekket boksen på DK og på tredjelandet.
- Tredjelandet er retmæssig ejer af rentebetalingen

Skatteministeriet bedes bekræfte følgende punkter:

- at Tredjelandet skal anses for transparent efter danske regler, jf. SEL § 2 a, stk. 3.
- at DK skal anses for transparent, jf. SEL § 2 a, stk. 1, og dermed udgør et fast driftssted af US.
- at DK ikke har fradragsret for renter/royalties, fordi DK skattemæssigt behandles som et fast driftssted af US, som anses for retmæssig ejer af renten. US er derfor også kreditor på DK's lån, og efter dansk praksis anses der derfor ikke at være tale om gæld.
- at der ikke er kildeskat på DK's rentebetaling, jf. SEL § 2, stk. 1, litra d, fordi der er tale om en skattefri intern overførsel mellem faste driftssteder (DK + Tredjeland) og deres fælles hovedkvarter (US).

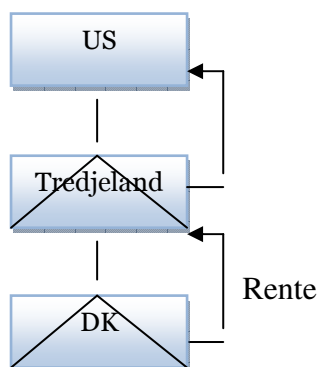

Eksempel 3:

- Tredjeland er hjemmehørende i et ikke EU/DBO-land.
- US har tjekket boksen på DK.
- Tredjelandet er retmæssig ejer af rentebetalingen

Skatteministeriet bedes bekræfte følgende punkter:

- at DK ikke er omfattet af SEL § 2 A, da Tredjelandet ikke omfattes af SEL § 2 A, stk. 2 og stk. 3, 1. pkt., når US ikke medregner Tredjelandets indkomst. DK skal derfor skattemæssigt behandles som et selvstændigt selskab.
- at DK har fradragsret for renter/royalties, fordi DK skattemæssigt behandles som et selskab, jf. SEL § 1, og da DK ikke er omfattet af den foreslåede begrænsning af fradragsretten, når selskabet ikke omfattes af SEL § 2 A.
- at der er kildeskat på DK's rentebetaling, jf. SEL § 2, stk. 1, litra d.

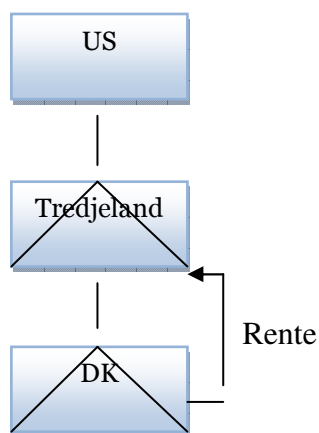

Eksempel 4:

- Tredjeland er hjemmehørende i et EU/DBO-land.
- US har tjekket boksen på DK og på Tredjeland.
- US er retmæssig ejer af rentebetalingen

Skatteministeriet bedes bekræfte følgende punkter:

- at Tredjelandet skal anses for et selvstændigt selskab, da det er hjemmehørende i en EU/DBO-stat, jf. SEL § 2 A, stk. 3, 2. pkt.
- at DK skal behandles som selvstændigt selskab, da SEL 2 A ikke gælder.
- at DK har fradragsret for rentebetalingen, da US anses for rette ejer heraf og renten er omfattet DBO. Det foreslåede 3. pkt. i SEL § 2 A, stk. 3, tillader således fradragsret.
- at der ikke er kildeskat på DK's rentebetaling, jf. SEL § 2, stk. 1, litra d, da Danmark har dobbeltbeskatningsoverenskomst med US.

Eksempel 5:

- Tredjeland er hjemmehørende i et EU/DBO-land.
- US har tjekket boksen på DK og på Tredjeland.
- Tredjelandet er retmæssig ejer af rentebetalingen

Skatteministeriet bedes bekræfte følgende punkter:

- at Tredjelandet skal anses for et selvstændigt selskab, da det er hjemmehørende i en EU/DBO-stat, og denne stat behandler selskabet som et selvstændigt skattesubjekt, jf. SEL § 2 A, stk. 3, 2. pkt.
- at DK skal behandles som et selvstændigt selskab, da SEL § 2 A ikke gælder, når Tredjelandet - som ikke medregner indkomsten fra DK - skal behandles som et selvstændigt selskab.
- at DK har fradragsret for rentebetalingen, da Tredjeland er retmæssig ejer af renten og renten er omfattet af EU-direktiv/DBO.
- at der ikke er kildeskat på DK's rentebetaling, jf. SEL § 2, stk. 1, litra d, fordi rentebetalingen er omfattet af EU-direktiv/DBO.

Da det på basis af de skitserede eksempler er svært at se, hvor det foreslåede nye 3. pkt. i selskabsskattelovens § 2 A, stk. 3, har betydning, bedes Skatteministeriet illustrere med eksempler, hvornår fradragsbegrænsningen er aktuel.

Skatteministeriet anfører i bemærkningerne til det foreslåede 3. pkt. i selskabsskattelovens § 2 A, stk. 3, at når et dansk selskab efter § 2 A skal anses for et fast driftssted af et amerikansk selskab medfører det, at "rente- og royaltybetalinger til det amerikanske selskab ikke er fradragsberettigede i Danmark, fordi de anses for at være interne betalinger." Skatteministeriet bedes i den forbindelse bekræfte, at royaltybetalinger fra det amerikanske selskab kan modtages uden dansk beskatning af det danske selskab, når det danske selskab anses for et fast driftssted af det amerikanske selskab, fordi der også i dette tilfælde er tale om "interne betalinger".

Skatteministeriet bedes endvidere bekræfte, at et dansk selskab vil have fradragsret for renter og royalties, der betales til et udenlandsk mellemholdingselskab uanset hvor dette er hjemmehørende, når det udenlandske mellemholdingselskab ikke er transparent efter "check-the-box-reglerne".

Nr. 4 – hybrid finansiering

FSR har i høringssvaret over de yderligere elementer til L84, spurgt Skatteministeriet i hvilket omfang, der kræves en kvalificeret sammenhæng mellem den betaling, der flyder fra det danske selskab til det udenlandske og den betaling, der flyder fra sidstnævnte udenlandske selskab til det udenlandske selskab, der betragter betalingen som udbytte.

I spørgsmålet henviste FSR til en afgørelse offentliggjort i SKM2010.20.SR vedrørende renter til et fransk selskab. Henvisningen til afgørelsen skete udelukkende med henblik på, at få afklaret om det var den samme betragtning, der gør sig gældende i forhold til den foreslåede bestemmelse i L84.

Skatteministeriet henviser til, at den foreslåede bestemmelse ikke skal gælde såfremt modtageren er retmæssig ejer, og kildebeskatningen derfor skal frafalde (hvilket ville være tilfældes, hvis et fransk selskab var retmæssig ejer). FSR er opmærksom herpå, men ønsker Skat-

teministeriets stillingtagen til, hvorvidt der kræves en kvalificeret sammenhæng i tilfælde hvor kildebeskatningen ikke skal frafalde efter direktivet eller en DBO.

Nr. 15 – fradrag for udbytte hos udenlandsk udloddende selskab

Skatteministeriet har i høringsnotat vedr. FSRs kommentarer oplyst, at såfremt et datterselskab på et lavere niveau har fradrag for en udlodning på eksempelvis 100, men hvor der kun videreudloddet 50 fra det mellemliggende selskab skal de resterende 50 videreføres til efterfølgende indkomstår.

Da dette ikke kan udledes af den foreslåede bestemmelse, skal FSR opfordre Skatteministeriet til at dette skrives ind i selve bestemmelsen i § 13.

Øvrige kommentarer til selskabsskatteloven

I høringsvaret til lovudkastet har vi opfordret Skatteministeriet til at søge at løse det problem, som renteloftsreglen i selskabsskattelovens § 11 B i visse tilfælde skaber for i øvrigt velkonsoliderede virksomheder i relation til renteswap aftaler.

Mange virksomheder anvender renteswaps som en helt central del af deres styring af renterisici. Dette sker udelukkende af forretningsmæssige – og ikke spekulative – årsager, typisk fordi virksomhederne via indgåelse af renteswaps ønsker at tilpasse sig de forventede fremtidige forretningsbetingelser.

Gevinst og tab på renteswaps beskattes efter lagerprincippet, og såvel realiserede som urealiserede kursgevinster- og tab på renteswaps indgår som finansielle udgifter efter reglerne i selskabsskattelovens § 11 B.

Har et i øvrigt velkonsolideret selskab i et år store urealiserede tab på sine renteswaps (på grund af et fald i markedsrenten), risikerer selskabet, at det urealiserede tab ikke kan fradrages, fordi tabet beskæres i henhold til renteloftsreglerne. Stiger værdien af selskabets renteswaps på et senere tidspunkt (på grund af en stigning i markedsrenten), er gevinsten skattepligtig, uanset om der reelt blot er tale om, at swappen genvinder sin oprindelige værdi.

Da tabet kun kan fremføres i 3 år, risikerer virksomheden samlet set at blive beskattet af en gevinst, som den ikke har haft.

FSR har i sit høringssvar påpeget det urimelige i, at velkonsoliderede virksomheder, der alene indgår renteswaps af forretningsmæssige årsager, kan blive ramt i den beskrevne situation. Problemet er helt aktuelt hos en række selskaber, herunder indenfor ejendomsbranchen.

Skatteministeriet finder imidlertid ikke anledning til at ændre reglerne, idet ministeriet henviser til, at rentefradragsbegrænsningsreglerne i forvejen er vanskelige at administrere, og at en ændring vil kunne give anledning til misbrug.

FSR er fuldstændig enig i, at rentefradragsbeskæringsreglerne er vanskelige at administrere, men er derimod ikke enig i, at en ændring af reglerne ikke kan gennemføres uden at dette åbner mulighed for misbrug.

Efter FSR's opfattelse er der i øvrigt ingen tungtvejende grunde til ikke at ændre renteloftsreglerne i relation til renteswaps.

FSR har i sit høringssvar peget på, at problemet har sin rod i, at urealiseret gevinst og tab på renteswaps i henhold til kursgevinstloven beskattes efter lagerprincippet. Skatteministeriet har hertil anført, at det er nødvendigt at beskatte renteswaps efter lagerprincippet, idet der ellers ville være mulighed for spekulation ved indgåelse af modsatrettede kontrakter.

FSR er enig i, at en generel ændring fra lagerprincippet til realisationsprincippet for finansielle kontrakter vil give anledning til misbrugsmuligheder. Problemet kan imidlertid løses ved, at der indføres en dispensationsadgang, således at SKAT efter ansøgning kan tillade, at renteswaps beskattes efter realisationsprincippet. Dispensationen kan gøres betinget af, at der ikke indgås modsatrettede renteswaps, herunder i koncernforbundne selskaber eller i selskaber, der kontrolleres af samme aktionærkreds. Det skal bemærkes, at forholdene vedrørende en koncerns rentesikringsaftaler oftest er ret nemt gennemskuelige, og at det derfor næppe vil være noget større ligningsmæssigt problem at følge op på, om betingelserne for en dispensation overholdes.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

John Byholm
formand for Skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
skattekonsulent